

[Rytter.]

de for at faa disse Forbedringer skal give Afkald paa den gamle Pensionsordning. For manges Vedkommende er Valget meget vanskeligt. Selvfølgelig ikke for de ældste, for de vil foretrække at bibeholde den gældende Pensionsordning, paa den anden Side heller ikke for de yngste, for de vil foretrække de forbedrede Lønninger, men for mange er det det rene Lotterispil, hvad de skal gøre. Imidlertid har Finansministeren vist den yderste Velvilje og i Folketinget stillet et Ændringsforslag, hvorefter der er gennemført den Ordning, som er refereret af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, og som gaar ud paa, at Dommerne kan beholde den gældende Pensionsordning mod til Gengæld kun at faa Halvdelen af den indførte Lønforbedring. Selv om det ikke er helt tilfredsstillende for Dommerne, er det efter min Mening alligevel en Forbedring, og jeg hilser den med Glæde.

Ligeledes har jeg med Glæde hilst Finansministerens Udtalelse — som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa var inde paa — om, at han vil tage de gamle Pensionisters Forhold op til Overvejelse, naar dette Lovforslag nu er gennemført.

Om Loven haaber jeg for det første, at den vil komme til at virke efter sin Hensigt, nemlig at skabe Tilfredshed inden for Tjenestemandsgupperne, saa at de maa synes, de herved er blevet nogenlunde ligestillet med Folk i de private Erhverv, og for det andet haaber jeg, at det ikke maa gaa saaledes, som det gik i 1920, at man kort efter at have gennemført en Lønningslov blev nødt til paa Grund af Forholdene at nedsætte en Sparekommission, hvad der jo ogsaa i nogen Udstrækning gik ud over Embedsmændene.

Derimod er der en anden Kommission, hvis Nedsættelse jeg vilde hilse med Glæde. Dens Berettigelse har vist været drøftet i Lønningskommissionen, og dens Arbejde skulde være at udarbejde Forslag til en Forenkling af hele Embedsmaskineriet. Selvfølgelig er det til Dels for at spare, men Hovedformaalet er Tilvejebringelse af en god Administration, som kan virke hurtigt og let. Et Led i denne Kommissions Arbejde skulde det være at undersøge, om der ikke kunde foretages en Decentralisation, saa at man ikke behøvede at sende alle Sager her ind til København til Afgørelse, men at de kunde afgøres ude omkring i Landet. Fra mange Sider mener man, at dette kan gøres, uden at det svækker den saglige Behandling af Sagerne. Jeg ved, det er et vanskeligt Spørgsmaal, og der siges fra anden

Side, at Behandlingen altid vil lide derunder, men jeg tror, det maa kunne ordnes paa en Maade, saa det ikke gaar ud over den saglige Behandling; og Fordelene ved en saadan Ordning er i alt Fald iøjnefaldende. Jeg haaber, som sagt, at der maa blive nedsat en Kommission, der skal udarbejde Forslag til en Ordning af Arbejdsforholdene inden for Statsstyret — og en saadan Nyordning vilde selvfølgelig ogsaa faa Virkning for Kommunerne.

Jeg kan med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Malchau: Det er forstaaeligt, at Statens Tjenestemænd med stor og levende Interesse har fulgt Lønningskommissionens Arbejde, efterhaanden som dette skred frem, og at Tjenestemændene nu, efter at Kommissionen har afsluttet sit Arbejde, med stigende Utaalmodighed afventer det forelagte Lovforslags Behandling og endelige Vedtagelse.

Vi har jo under Krigen og Besættelsen gentagne Gange her i Rigsdagen beskæftiget os med Statens Tjenestemænd og disses Forhold, navnlig i økonomisk Henseende. Den gældende Tjenestemandsløvs Bestemmelser og Regler, bl. a. med Hensyn til Reguleringstillægget og dettes Størrelse, er som bekendt ikke i de forløbne Aar blevet fulgt til Punkt og Prikke, og selv om der i de sidste Par Aar er gjort Forsøg paa at rette noget herpaa, og adskilligt ogsaa er rettet op, kan det i hvert Tilfælde uden Overdrivelse siges, at Tjenestemændene ikke hører til dem, der under Krigen har deltaget i Dansen om Guldkalven som adskillige andre Medborgere og Medlemmer af det danske Samfund.

Gang paa Gang har Tjenestemændene hørt, naar de under Krigen har resigneret paa et eller andet Punkt, at dette skulde ikke blive glemt dem, naar normale Forhold atter indtraadte her i Landet. Og da Tjenestemændene, som i øvrigt alle fastlønnede, bevisligt har været bagefter i den økonomiske Opgangsperiode, vi har været inde i, og da de ogsaa arbejdsmæssigt set har haft overordentlig vanskelige Kaar under Krigen, medens de paa den anden Side fuldt ud har baaret deres Del af de Byrder, der faldt paa os alle, er det vel ikke til at undres over, at Tjenestemændenes Forventninger spændtes højt, da deres Ønske om Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af en Revision af Tjenestemandsløven af 1931 endelig blev imødekommet.

Nu efter mere end 3 Aars Forløb fore-